

Kurt De Wit

Het tweede nummer van het *Tijdschrift voor Sociologie* begint met een artikel over de sociale structurering van culturele praktijken. Roose, van Eijck & Lievens presenteren de resultaten van een survey naar de culturele deelname en houdingen van Vlamingen. Ze onderscheiden op basis van een multi-pele correspondentieanalyse drie dimensies die structuur geven aan de culturele praktijken, waarbij 'omnivoriteit' slechts één van die dimensies blijkt te zijn. Of anders gezegd, het openstaan tegenover zowel 'hoge' als 'lage' cultuur kan ook andere vormen aannemen, gerelateerd aan leeftijd, cultureel kapitaal en economisch kapitaal. Of nog, de theorieën over omnivoriteit en het postmodern worden van leefstijlen zouden volgens de auteurs wel eens eerder een constructie in hoofde van onderzoekers dan een reële verschuiving in cultuurpatronen kunnen zijn.

Het artikel van Pulignano, Dekocker en van Eldik baseert zich op een heel andere methodologie, *qualitative comparative analysis*, om een internationaal vergelijkend onderzoek van herstructureringen van bedrijven in Europa uit te voeren. Op die manier kunnen ze niet alleen het arbeidsmarktregime maar ook de rol van het management en de vakbonden in kaart brengen voor 12 casestudies. Er blijken belangrijke verschillen te bestaan tussen liberale en gecoördineerde arbeidsmarktregimes, maar evenzeer tussen bedrijven binnen hetzelfde arbeidsmarktregime. Sociale actoren kunnen met andere woorden actief gebruikmaken van de institutionele context om hun belangen na te streven, afhankelijk van onder meer de financiële situatie van het bedrijf, de mate van organisatie van de sociale partners en de manier waarop ze betrokken worden bij het herstructureringsproces.

Lore Van Gorp nam deel aan de Acco-Prijs van de Vereniging voor Sociologie 2011 en herwerkte haar artikel op basis van de jurycommentaren tot deze bijdrage aan het *Tijdschrift voor Sociologie*. Ze toont aan dat de verbondenheid van vaders-in-wording met de foetus niet zozeer afhangt van hun identiteit als vader of kostwinner, maar veeleer van de mate waarin ze zichzelf als verzorger zien en van de mate waarin ze denken dat hun partner graag heeft dat ze betrokken zijn bij de zwangerschap. Een traditionele vaderrol als kostwinner blijkt de emotionele verbondenheid met de foetus niet in de weg te staan en een moderne invulling

ervan als verzorger blijkt zelfs actief bij te dragen aan emotionele verbondenheid, samen met het belang van de perceptie van de houding van de partner.

Afsluiten doen we met drie boekbesprekingen, namelijk het verzamelwerk *Goede bedoelingen in het onderwijs. Kansen en missers*, samengesteld door Jaap Dronkers, de bestseller *Hoe durven ze? De euro, de crisis en de grote hold-up* van Peter Mertens en het boek *Scheiding in Vlaanderen* van Dimitri Mortelmans *et al.* waarin ze de eerste resultaten van de gelijknamige studie voorstellen.